

நினைவுகூருதல் இராப்போஜனம்

THE MEMORIAL SUPPER.

நமது கர்த்தருடைய மரணத்திற்கான நினைவுகூருதலை, ஆசரிப்பதற்கான மிகப் பொருத்தமான தருணம், அதன் ஆண்டு நிறைவு நாளேயாகும் என்றே நாம் விசுவாசிக்கின்றோம் மற்றும் போதிக்கின்றோம். இதுவே ஆதித் திருச்சபையினுடைய வழக்கமாய் இருந்தது மற்றும் இது இன்னமும் புதிய பாணியில் சில சபைப்பிரிவினரால் புனித வெள்ளியன்று ஆசரிக்கப்பட்டு வருகின்றது; எனினும் வாரத்தினுடைய அதே நாளில் ஆசரிப்பைக் கொண்டிருக்கத்தக்கதாக, தேதியினுடைய துல்லியமானது பொருட்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆதித் திருச்சபையினரைப்போன்று, நினைவுகூருதலை அதன் ஆண்டு நிறைவு நாளில்தானே, அதாவது ஆதித் திருச்சபையினரும், யூதர்களும், சந்திர காலத்தின்படி கணக்கிட்டதுபோல, யூதருடைய பஸ்கா ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தின நாளில், ஆசரித்திடுவதற்கே நாமும் விரும்புகின்றோம்.

இன்னுமாக இந்த நினைவுகூருதலை ஆசரிப்பதற்கான ஒரே ஏற்ற விதம், இதை நமது கர்த்தர் அறிமுகப்படுத்தின விதமும், ஆதித் திருச்சபையினர் ஆசரித்த விதமுமாகும் என்றும், இன்று சிலரால் புனித வெள்ளி என்று ஆசரிக்கும் விதத்திலல்ல என்றும் நாம் விசுவாசிக்கின்றோம் மற்றும் போதிக்கின்றோம்.

அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அதே இரவில் — மாலை 6 மணிக்குப் பிற்பாடு; அதாவது எபிரெய மாதமாகிய நீசானின் 13-ஆம் தேதி என்று நம்மால் அழைக்கப்படுகின்றதும், ஆனால் நீசான் மாதத்தினுடைய 14-ஆம் தேதியின் ஆரம்பம் என்று (யூதர்களின் 24 மணி நேரமானது

R1382 : page 88

மாலையில் ஆரம்பிப்பதன் காரணமாக) யூதர்களால் அழைக்கப்பட்ட தேதியில்; மற்றும் யூத காலக்கணக்கிடுதலின்படி அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட அதே நாளில் (அவர்களது பஸ்கா வாரம் ஆரம்பமாகுவதற்கு முந்தின நாளில்) — நமது கர்த்தர், தம்முடைய சீஷர்களோடு பஸ்கா இராப்போஜனத்தை ஆசரித்தார். (பஸ்கா பண்டிகை வாரத்திற்கு முன்பு எப்போதும் இடம்பெறும் ஆட்டுக்குட்டியுடனான இராப்போஜனமானது, யூதர்களால் பஸ்கா பண்டிகை என்று அழைக்கப்படவுமில்லை மற்றும் இப்பொழுதும் இப்படியாக அழைக்கப்படுகிறதுமில்லை). (நமது கர்த்தர் சிலுவையில் மரிப்பதுவரையிலும் ஒவ்வொரு யூதன்மேலும் ஆதிக்கம் கொண்டிருந்ததான) நியாயப்பிரமாணத்தின்படி ஆசரித்தப் பிற்பாடு, இயேசு தம்முடைய சொந்த மரணத்திற்கான நினைவுகூருதலை நிறுவினார் மற்றும் தம்முடைய மாம்சம் மற்றும் இரத்தத்திற்கு, அப்பத்தையும், “திராட்சபழரசத்தையும்” (fruit of the vine) அடையாளங்களாய்ப் பயன்படுத்தினார்.

தம்முடைய பின்னடியார்கள் பாவங்களுக்கான தம்முடைய பலியினை நினைவுகூருவதற்கு அவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் வண்ணமாகக் கூறினதாவது,

என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்

அப்பம் மற்றும் திராட்சப்பழச்சாறுபோன்று, ‘வேளையும்’, இந்த நிறுவுதலில் ஒரு பாகமாகக் காணப்படுவதாக எங்களுக்குத் தோன்றுகின்றது. அதேசமயத்தில் இந்த விஷயத்தில் நமது கர்த்தர் நுணுக்கமாய்க் காணப்பட்டார். அவர் “நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே உங்களுடனேகூட இந்தப் பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்” என்று கூறியிருந்தபோதிலும், நியாயப்பிரமாணத்தின்படி இது எகிப்தில் இஸ்ரவேலின் முதற்பேறானவர்களைக் கடந்துபோகுதல் காரியத்துக்கு முன்பாக நிகழும் நிழலான ஆட்டுக்குட்டியினுடைய அடிக்கப்படுதலுக்குரிய ஆண்டு நிறைவு நாள் வருவதுவரையிலும் புசிக்கப்பட முடியாது; அந்த ஆண்டு நிறைவு நாளே “உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிறவரும், முதற்பேறானவர்களின் சபையை முதலாவது தப்புவிக்கிறவர் (அ) இரட்சிக்கிறவரான உண்மையான தேவ ஆட்டுக்குட்டியினுடைய அடிக்கப்படுதலுக்கான ஆண்டு நிறைவு நாளாய் இருக்கப்போகின்றது. ஆகையால் நமது கர்த்தர் காத்திருந்து, “வேளை வந்தபோது (நியாயப்பிரமாணத்தின்படி முடிந்தமட்டும் நேரமே) அவர் பந்தியிருந்தார்” (லூக்கா 22:14-20).

“ஆகையால் நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணும்போதெல்லாம் கர்த்தர் வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கிறீர்கள்” (1

கொரிந்தியர் 11:26) என்ற அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகளானது, எந்த ஒரு வேளையிலும், எந்த ஒரு நாளிலும், எந்த ஒரு மாதத்திலும் இதை ஆசரிப்பதற்கான அனுமதியைக் கொடுப்பதாக, அநேகரால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது (1 கொரிந்தியர் 11:26-குறிப்பாய் ரீபிரிண்ட்ஸ் 1289-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது); ஆனால் இவ்வசனத்தை ஆராய்ந்துப் பார்ப்பவர்களினால், இப்படியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படாது; ஏனெனில் “இதைப் புசித்து, பானம்பண்ணும்” என்ற வார்த்தைகளுக்கு விசேஷித்த முக்கியத்துவம் உள்ளது. வேறொரு வேளையில் செய்வது என்பது, அது “இதைச்” செய்வதாக இருக்காது; அதாவது ஐக்கிய நாடுகளின் சுதந்திர தினமானது, ஜூலை 4-ஆம் தேதி கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று கட்டளைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க, வேறொரு நாள் கொண்டாடப்படுமாயின், அது இக்கட்டளையை நிறைவேற்றினதாகவோ (அ) சுதந்திரதின நிகழ்வைக் கொண்டாடினதாகவோ இராததுபோலாகும்.

தேவனுடைய ஜனங்கள் இந்த விஷயத்திலோ அல்லது வேறு ஏதாகிலும் விஷயத்திலோ, நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ்க் காணப்படுகின்றார்கள் என்று நாங்கள் போதிப்பதாக எவரும் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். நம்முடைய புதிதான உடன்படிக்கைக்கான ஒரே பிரமாணம், அன்பின் பிரமாணமாகும். நம்முடைய ஆண்டவரை நாம் அன்புகூருகின்றோம் மற்றும் நம்முடைய பாவங்களுக்கான அவரது மாபெரும் பலியினை ஆசரித்திடுவதற்கு நாம் விரும்புகின்றோம் மற்றும் அவர் நமக்குத் தெரிவித்திருக்கிறபடியே, எங்களால் முடிந்தமட்டும் அப்படியே ஆசரித்திடுவதற்கு நாங்கள் விரும்புகின்றோம்.

கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர் அவரது மரணத்தை வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும் கொண்டாடுகின்றனர்; இப்படியாய்ச் செய்யும் விஷயத்திற்கு அப்போஸ்தலர் 2:46; 20:7-ஆம் வசனங்களில் பதிவுபண்ணப்பட்டுள்ளதான அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் ஆதித் திருச்சபையினருடைய வழக்கமானது ஆதரவளிப்பதாகவும் இவர்கள் எண்ணிக்கொள்கின்றனர். “அப்பம் பிட்டுதல்” எனும் வார்த்தைகளை இவர்கள் தவறாய்ப் பொருத்திப்பார்க்கின்றனர் என்றும், அது நினைவுகூருதலின் இராப்போஜனம் அல்ல என்றும், அது இரண்டு காரணங்களுக்காக, ஆதித் திருச்சபையினர் கொண்டிருந்த சாதாரண உணவு வழக்கம்தான் என்றும் நாம் கூறுகின்றோம்; அந்த இரண்டு காரணங்கள் என்னவெனில்: (1) சொற்பமானவர்களாகவும், இங்குமங்குமாகக் காணப்படுபவர்களாகவும் ஆதித் திருச்சபையினர் காணப்பட்டபடியால், அவர்கள் கூடுகைக்காக ஒன்றுகூடுகிற தருணங்களில், மதிய உணவு கொண்டுவந்தவர்களாய் இருந்தனர் மற்றும் (2) இப்படிச் கூடுகைகளுக்காக, அவர்கள் வாரத்தின் முதல்நாளில் கூடினபோது, அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து உணவு உட்கொண்டனர்; காரணம் வாரத்தின் முதல்நாளில்தான் நமது கர்த்தர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்; காரணம் அதே நாளில்தான், தம்மைப்பற்றின வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேறியுள்ளதை அவர்களுக்கு அவர் வெளிப்படுத்தினார் மற்றும் இரவு உணவு உண்கையில், அப்பத்தைப் பிடிபதன் மூலம் தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். பிற்பாடு தங்களுக்கு மிக அதிகமான சந்தோஷத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் கொண்டுவந்ததான நாளையும், உணவையும் கொண்டாடிடுவதற்கு அவர்கள் விரும்பினார்கள் (லூக்கா 24:25-32).

வாரத்தினுடைய முதல்நாளில் உயிர்த்தெழுதலின் கொண்டாடுதலையும், இந்த மதிய உணவுகளையும், நமது கர்த்தருடைய மரணத்திற்கான நினைவுகூருதலோடு குழப்பிக்கொள்பவர்கள் கடுமையான தவறைச் செய்யவில்லை என்றாலும், பெரிதான தவற்றையே செய்துள்ளனர். இந்த உணவுகளின்/அப்பம் பிட்டுகப்பட்ட நிகழ்வுகளில் திராட்சப்பழரசம் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதையும், அப்பம்போன்ற முக்கியத்துவம் உடையதான திராட்சப்பழரசமானது, நினைவுகூருதல் இராப்போஜனமானது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் ஒருபோதும் குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்து தவிர்க்கப்படுவதில்லை என்பதையும் இத்தகையவர்கள் கவனித்திட வேண்டும். ஒரே கிரேக்க வார்த்தையை உடையதான “அப்பம் பிட்டுதலானது” அப்போஸ்தலர் 27:35-ஆம் வசனத்திலும் இடம்பெறுகின்றதாய் இருக்கின்றது; இங்கு நினைவுகூருதலுக்காகவோ (அ) அடையாளமாகவோ இல்லாமல், பசிக்கான சாதாரணமான உணவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தப் பாடத்தினைச் சுருக்கமாக இங்குக் கொடுத்திருக்கின்றோம். நினைவுகூருதலை யார் ஆசரிக்க வேண்டும், எப்படி ஆசரிக்க வேண்டும் மற்றும் இன்னும் பல சுவாரசியமான

R1382 : page 89

கருத்துகளுக்காக, நமது அன்றாட வாசகர்களுக்கு நாம் ரீபிரிண்ட்ஸ் 1289-யை பரிந்துரைக்கின்றோம்.

தங்களுக்கான ஈடுபலியெனக் கிறிஸ்துவின் மரணத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தினை அடையாளம் கண்டுகொண்டுள்ள அனைவரும், கர்த்தரிலுள்ள நம்முடைய தற்போதைய

சந்தோஷங்களுக்கு ஆதாரமாகவும், இந்த நினைவுகூருதலின் நிறைவேறுதலில் நாம் பிரவேசிக்க இருக்கின்றவைகளுக்கு ஆதாரமாகவும், அதாவது இராஜ்யத்தில், மகிமையில் நாம் பங்கெடுக்கப்போகும் நம்முடைய கர்த்தருடைய சந்தோஷங்களுக்கு ஆதாரமாகவும் காணப்படுகின்றதான மாபெரும் நிகழ்வினை நினைவுகூரும் வண்ணமாக, போதகர் கட்டளையிட்டதுபோன்று “இதைப் புகித்து, பானம் பண்ணிடுவதற்கு” நாம் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றோம். ஆனால் பாவங்களுக்கான இந்தப் பலியிடமிருந்து இல்லாமல், வேறுபக்கத்திலிருந்து மன்னிப்பு வருமென்று நம்புகின்றவர்களும், தங்கள் சொந்தப் பாவங்களைத் தங்களால் சிலுவையில் அறையமுடியும் என்றும், மற்றும் இப்படியாய்த் தங்களைத் தேவனுக்கு ஏற்புடையவர்களாக்க முடியும் என்றும் நம்புகின்றவர்களும், இந்த நினைவுகூருதலை ஆசரிக்க வேண்டாம்; ஏனெனில் இவர்கள் பாவத்தை எடுத்துப்போடுகிறதும், விசுவாசியைத் தேவனுக்கு முன்பாக ஏற்புடையவனாக்குகிறதுமான ஒரே ஒரு பாவநிவாரண பலியென, கர்த்தருடைய பிட்கப்பட்ட சரீரத்திற்கும், சிந்தப்பட்ட இரத்தத்திற்கும் இருக்கும் மதிப்பினை உணராதவர்களாய் இருப்பதினால் — இப்படியானவர்கள் போஜனபானம்பண்ணும்போது, தங்களுக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வரும்படி போஜனபானம்பண்ணுகின்றவர்களாய் இருந்திடுவார்கள்.

